

MLÁĎATA LEVHARTŮ ZACHYCENA POPRVÉ FOTOAPARÁTEM

Mláďata vzácného druhu levharta mandžuského, který ve volné přírodě žije v počtu posledních zhruba 130 jedinců, se poprvé podařilo zachytit fotoaparátem chovatele, který se o samici s mláděty stará. Je jediným, kdo v rámci zachování maximálního klidu pavilon s levharty navštěvuje a zvířata tam krmí. Na krátkou chvíli matka povolila pořídit několik rychlých fotografií. „Narodila se tři mláďata, ale nejslabší mládě brzy po porodu uhynulo, a tak samice věnuje veškerou svou energii dalším dvěma, která krásně rostou a těší se dobrému zdraví. Dle pozorování na kamerových záznamech je znatelné, že jedno z mláďat je více aktivní a druhé naopak upřednostňuje více spánku. Pohlaví budeme schopni zjistit až při první veterinární kontrole během odčervení a vakcinace,“ uvádí zooložka Ing. Jitka Vokurková. Prozatím matka svoje mláďata bedlivě střeží. Zoo Olomouc chová levharty od roku 2001 a doposud se v ní narodilo 15 mláďat. Poslední odchovaný samec odcestoval v roce 2018 do Anglie, kde už se také stal otcem. Aktuálně tento druh chová na celém světě 91 institucí v počtu 190 jedinců.

ŽIVOT VE VOLNÉ PŘÍRODĚ

Počty zvířat v zajetí převyšují jejich počet v přírodě. Původní monitoring v 70. letech minulého století zjistil pouze 32 jedinců (za využití stop zanechaných ve sněhu), ještě v roce 2000 se jeho stavy odhadovaly na pouhých 22-28 jedinců. Poslední léta se zvýšily až na 130 zvířat, která byla spočítána v roce 2024 pomocí fotopastí. Vážnou hrozbou pro levharty je pytláctví, ale i lesní požáry, nebo těžba dřeva a nerostných surovin. Ruské a západní ochranářské skupiny utvořily organizaci Amur Leopard and Tiger Alliance (ALTA), která se má pokusit ohrožené levharty a tygry ussurijské zachránit. Snahou o záchranu levharta mandžuského se zabývá i WWF. Populaci v přírodě musí podpořit ta ze zoo, tak aby se docílilo dostatečné genetické diverzity. Bohužel ochranářským snahám nyní brání válka.

OBECNÉ INFORMACE

V přírodě se levhart mandžuský vyskytuje pouze na Dálném východě, kde obývá nedotčené lesy. Jedná se o velkou formu levharta skvrnitého, nejseverněji žijící poddruh. Jako jediný druh levharta dokáže přežít jak v extrémním horku, tak extrémní zimě – jeho srst měří v zimě až 7,5 cm. V jeho domovině v zimním období klesají teploty hluboko pod bod mrazu (-30 °C). Zbarvení má světlejší s velkými rozetami. K dalším rozpoznávacím znakům patří dlouhý, hustě osrstěný ocas a šedě zbarvené oči. Na lov se vydávají obvykle v noci. Kořist odnáší na skryté místo, někdy s ní vylézá i na stromy.

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing
+420 608 101 325

